

17 De Ramsbecker hoogoven

De fundamenteën van de Ramsbecker lood-hoogoven, die we voor ons zien, geven een indruk van de globale grootte van deze installatie aan de voet van de Bastenberg, waarin zich t/m 1912 het belangrijkste winningsgebied van lood- en zink bevond. Het lood werd in Ramsbeck en het zink in Dortmund uit het erts gewonnen.

Het in 1853/54 gebouwde hoogovencomplex betekende eigenlijk een uitbreiding van de daar door ondernemer Josef Cosack gebouwde installatie. Die werd vergroot door aanvullende gebouwen. De loodwinning kende de volgende stappen:

1. In de smeltovens werd het erts gescheiden van de daarin aanwezige zwavel (per dag en per oven 100 zentner of 5 ton erts).
2. In de 13 hoogovens werd uit het bij hoge temperaturen verhitte erts het "Werkblei" of ongereinigd lood gewonnen, dat uit lood en zilver bestond (per dag en oven 100 zentner of 5 ton ongereinigd lood).
3. Door een bijzonder procedé lukte het om het ongereinigde lood in een kristallisatieketel in twee legeringen te ontbinden, te weten in het zilverarme "Weichblei", het zachte lood en in het zilverhoudende "Reichblei", het verrijkte lood.
4. In speciale vlamovens werd dit "Reichblei" door het wegbranden of oxideren van alle lood omgezet in het pure metaal zilver.
5. De metalen stoffen, die door de hoge temperaturen in de hoogovens waren omgezet in vluchtige stoffen, koelden vervolgens af en condenseerden in de condensatiekanalen. De noodzakelijke trek van de lucht ontstond aan het einde van de kanalen door de schoorsteen aan de Bastenberg.

In Ramsbeck was al een hoogoven actief, toen de mijnbouw in opdracht van de Keulse Keurvorsten/bisschoppen werd geëxploiteerd. In de 19de eeuw werd die vergroot en gemoderniseerd. In 1907 is het hoogovenbedrijf er gesloten.